

FARKLI TÜRDE ORTAOKULA DEVAM EDEN ÖĞRENCİLERİN SOSYAL KAYGI DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

AN INVESTIGATION OF THE LEVEL OF SOCIAL ANXIETY IN STUDENTS ATTENDING DIFFERENT TYPES OF SECONDARY SCHOOLS

Aygen ÇAKMAK¹ Ezgi AKINCI DEMİRBAŞ²

Başvuru Tarihi: 12.04.2017

Yayına Kabul Tarihi: 27.08. 2017

DOI: 10.21764/efd.72436

Özet: Bu araştırma farklı türde ortaokula devam eden öğrencilerin sosyal kaygı düzeylerinin cinsiyet ve sınıf düzeyine göre farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu 158 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmanın verileri Genel Bilgi Formu, Ergenler İçin Sosyal Kaygı Ölçeği (ESKÖ) ile toplanmıştır. Verilerin analizinde ilişkisiz çift faktörlü varyans analizi (ANOVA) ve Scheffe çoklu karşılaştırma testi kullanılmıştır. Araştırma sonucunda okul türüne göre öğrencilerin Ergenler İçin Sosyal Kaygı Ölçeğinin olumsuz değerlendirilme korkusu, genel durumlarda sosyal kaçınma ve huzursuzluk duyma, yeni durumlarda sosyal kaçınma ve huzursuzluk duyma alt boyut puanlarında anlamlı farklılık belirlenmiştir ($p<.05$). Yatılı bölge ortaokuluna devam eden kız ve erkek öğrencilerin sosyal kaygı ölçeğinin alt boyutlarına ait puanlarının diğer ortaokullarda okuyan öğrencilerin puanlarından daha yüksek olduğu ancak cinsiyetin sadece yeni durumlarda sosyal kaçınma ve huzursuzluk duyma alt boyutuna ait puanlarda anlamlı farklılık oluşturduğu bulunmuştur ($p<.05$). Ayrıca yatılı bölge ortaokulunun 5,6,7 ve 8. sınıfına devam eden öğrencilerin sosyal kaygı puan ortalamalarının diğer ortaokullara devam eden öğrencilerin puan ortalamalarından daha yüksek olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: *Sosyal kaygı, yatılı bölge ortaokulu, ortaokul, öğrenci.*

Abstract: This study aimed to investigate whether the level of social anxiety varied by gender and grade in secondary school students. The study group comprised 158 students. The Demographic Information Form and the Social Anxiety Scale for Adolescents (SAS-A) were used in data collection. An unrelated two-factor analysis of variance (ANOVA) and a Scheffe multiple comparison test were conducted in data analysis. The study results revealed a significant difference in the Fear of Negative Evaluation, General Social Avoidance and Distress and Social Avoidance and Distress in New Situations subscales of the Social Anxiety Scale for Adolescents with respect to school type ($p<.05$). Both female and male boarding students scored higher than the day students in all subscales of the Social Anxiety Scale for Adolescents. However, there was in a significant difference only in the Social Avoidance and Distress in New Situations subscale scores with respect to gender ($p<.05$). In addition, the mean social anxiety scores of the students who attended the fifth, sixth, seventh and eighth grades of the regional boarding secondary school were higher than that of the day students.

Keywords: *Social anxiety, regional boarding secondary school, middle school, student.*

Giriş

Sosyalleşme, insanın toplumun bir üyesi haline gelmesi, ailesinin, akraba ve komşularının, kentinin, köyünün ve nihayet ulusunun bir parçası olduğunu öğrenmesidir. İnsanın sosyalleşmesi çok karmaşık bir süreçtir. Öyle ki kişinin hayatında bir dönem için kabul gören davranışları, bir süre

¹Yrd.Doç.Dr., Kırıkkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Çocuk Gelişimi Bölümü, ayalp71@gmail.com

²Araş.Gör., Kırıkkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Çocuk Gelişimi Bölümü, akinciezgi87@gmail.com

sonra toplumun kabul etmediği davranışlar sınıfına girebilmektedir. Büyümekte olan çocuk, etrafındakilerle etkileşim sonucu, etkileşimde bulunduğu bireylere benzer davranışlar geliştirecektir. Bu süreç içerisinde sağlıklı bir gelişim sağlayan bireyin gelecek yaşamı da buna göre şekillenecektir (Baltacı,2010).

Birey, okulöncesi dönemde ilk sosyal ilişkileri çoğunlukla ailesi ile kurar. Okula başlamasıyla bireyin iletişim çevresi büyür ve karmaşıklaşır. Çocukluktan sonra gelen ergenlik ve ilk yetişkinlik dönemlerinde sırasıyla eğitimini sürdürme, kendisini için uygun mesleği seçip yerleşme ve eş seçme gibi gelişimsel görevleri yerine getirirken bireyden kişilerarası etkileşimlerde ve toplumsal durumlarda ortalama düzeyde performans göstermesi beklenir. Çocuğun kişilik gelişimi ve sosyalleşme sürecinde olumsuz çevre koşullarının yarattığı engellerle karşılaşır, yetişkin yaşamı için gerekli yetenekleri geliştiremez. Çocuğun toplum içinde konuşma, yemek yeme, birileriyle tanıştırılma gibi zorlayıcı durumlarla baş etme konusunda yetersiz kalması, özgüven duygusunu geliştirememesine ve kaygı yaşantılarına neden olur (Gençtan,1993). Bu durum, bireyin yaşamını derinden etkileyebileceği gibi önemli işlevsel yetersizliklerin oluşumuna da neden olabilir. Sosyal kaygı; birey sosyal bir ortama girdiğinde ya da sosyal bir ortamda faaliyet göstermesi gerektiği zamanlarda ortaya çıkmaktadır. Çünkü bu tarz durumlarda birey, uygun olmayan biçimde davranacağına ve olumsuz olarak değerlendirileceğine dair beklentiler geliştirir. Başkalarının eleştirileceği, onların yanında rezil olacağı ya da utanç duyacağı davranışlar yapabileceği endişesiyle, sosyal ortamlara girmekten çekinir ya da insanlarla iletişim kurmaktan korkar (Ceylan,2011). Çocukluk ve ergenlik dönemleri kişinin daha savunmasız olduğu, etkiye daha açık olduğu ve yetişkinler tarafından aşılmanan mükemmeliyetçilik anlayışıyla hata yapma korkusunun ve performans kaygısının temellerinin atıldığı dönemlerdir. Ebeveynlerin, özellikle bu dönemde kişilerin dış görünüşlerine ve tavırlarına aşırı önem vermesi, çocuğun devamlı dışarıdan izlendiği ve eleştiriliyormuş hissine kapılmasına neden olabilmektedir. Takako (1994) sosyal kaygılı bireylerin ebeveynlerinin kontrol etmeye, kural koymaya, aşırı korumaya ve çok az duygusal destek vermeye eğilimli olduğunu belirtmektedir. Ailelerin bu şekildeki yaklaşımları, çocuğun sosyal ortamlarda, tedirginlik yaşamasına neden olmaktadır. Ebeveynlerin aşırı koruması, özgürlükleri kısıtlaması, sosyal kaygıya neden olabilmektedir. Ayrıca ergenlik dönemiyle birlikte kişide bu dönemin bir özelliği olarak başkalarının bakışlarının onun üzerinde olduğu, eksik yönlerinin ortaya çıkacağı ve hata yaparsa rezil olacağı, dışlanacağı yönünde bir egosantrik düşünme sürecine girmekte ve kendisini özellikle performans gerektiren sosyal ortamlardan ve ilişkilerden geri çekmekte, utanma duygusunun baskısıyla içe kapanmaya başlamaktadır (Bal ve Öner,2014).

Türk literatüründe yatılı bölge ortaokulunda ve ailesinin yanında kalan öğrencilerle yapılan çalışmalar sınırlı sayıdadır. Yapılan araştırmaların; öznel iyi oluş (Çetintürk, 2001; Ferah, 2014), beslenme alışkanlıkları (Bekar, 2006; Özcan, 2009), kişisel bakımlarına ilişkin uygulamalar (Altınsoy, 2008), saldırganlık düzeyleri (Ay, 2004; Halıcı, 2005), akademik başarıları (Udum, 2012), akran ilişkileri (Şimşek, 2010), benlik algısı (Güven,1996; Kahraman, 2009), çoklu zeka alanları (Dalbudak Pekdemir ve Köksal Akyol, 2011), benlik kavramları ve sosyal destek algıları (Köksal Akyol ve Salı, 2013), kaygı düzeyleri (Özyürek ve Demiray, 2011) ile sınırlı olduğu görülmektedir. Bu çalışmalar içerisinde ailesinin yanında ve yatılı bölge ortaokulunda kalan öğrencilerin sosyal kaygı düzeylerini inceleyen bir araştırmaya rastlanmamıştır. Yatılı bölge ortaokullarında okuyan çocuklar gündüzleri okullarında eğitimlerini almakta, geceleri ise okullarında kalmaktadırlar. Aileleri yanında kalan çocuklara göre ailelerini çok daha az görmekte, arkadaşları ile daha çok zaman geçirmektedirler. Ayrıca toplu halde yaşamının getirdiği bazı sosyal kurallara uymak durumunda kalmaktadırlar.

Ortaokul yıllarındaki ergenlerde sosyal kaygı durumunun incelenmesiyle, kaygı oluşturan durumların istenmeyen sonuçlarını önlemek için gerekli önlemlerin alınmasına yardımcı olunabilir. Bu nedenle, çalışmada yatılı bölge ortaokulunda ve diğer ortaokullara devam eden ve ailesi yanında kalan öğrencilerin sosyal kaygı düzeylerini değerlendirmek ve cinsiyet ile sınıf düzeyinin sosyal kaygı düzeylerinde farklılık oluşturup oluşturmadığını belirlemek amaçlanmıştır.

Çalışma sonuçlarının değerlendirilerek, sosyal kaygının ortaokul düzeyindeki ergenlerdeki olumsuz etkilerinin önlenmesine ilişkin olarak, ilgili birimlerce gerekli tedbirlerin alınmasında etkili olabileceği düşünülmektedir.

Yöntem

Araştırmanın Modeli

Araştırma Kırıkkale ilinde yatılı bölge ortaokulu ve Kırıkkale ili merkez ortaokullarında okuyan çocukların sosyal kaygılarının cinsiyet ve sınıf düzeyine göre farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Araştırmada betimsel yöntemlerden biri olan tarama modeli kullanılmıştır.

Araştırmanın Çalışma Grubu

Araştırma, Kırıkkale ilinde Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı yatılı bölge ortaokulu ile Kırıkkale ilinde farklı sosyoekonomik düzeyleri temsil eden beş farklı ortaokulda yapılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, ortaokul 5, 6, 7 ve 8. sınıflarına devam eden, araştırmaya gönüllü olarak katılmayı

kabul eden yatılı bölge ortaokulunda kalan 69, ailesi yanında kalan 89 olmak üzere toplam 158 öğrenci oluşturmuştur.

Araştırmanın Veri Toplama Araçları

Araştırmada veri toplama aracı olarak “Genel Bilgi Formu”, “Ergenler İçin Sosyal Kaygı Ölçeği” kullanılmıştır.

Genel bilgi formu. Araştırmacılar tarafından geliştirilen form araştırmaya katılan öğrencilere ilişkin demografik özelliklerin (yaş, cinsiyet, sınıf) belirlenmesinde kullanılmıştır.

Ergenler için sosyal kaygı ölçeği (ESKÖ). Çocuklarda sosyal kaygıyı ölçmek amacıyla La Greca, Dandes, Wick, Shaw ve Stone (1988) tarafından geliştirilen ölçek daha sonra La Greca ve Lopez (1998) tarafından ergenlere uyarlanmıştır. Ölçeğin Türkçe’ye uyarlama çalışması Aydın ve Tekinsav-Sütçü (2007) tarafından 12-15 yaş arasındaki 1242 ilköğretim ikinci kademe öğrencisi ile yapılmıştır. ESKÖ, 22 maddeden oluşan maddeleri (1) Hiçbir zaman ile (5) Her zaman arasında puanlanan Likerttipi derecelendirmeli bir ölçektir. Ölçeğin Türkçe formu orijinal formu gibi Olumsuz Değerlendirilme Korkusu (ODK), Genel Durumlarda Sosyal Kaçınma ve Huzursuzluk Duyma (G-SKHD) ve Yeni Durumlarda Sosyal Kaçınma ve Huzursuzluk Duyma (Y-SKHD) olmak üzere üç faktörlü bir yapıya sahiptir. Ölçeğin Cronbach Alfa iç tutarlılık katsayısı ODK için .83, G-SKHD alt boyutu için .68, Y-SKHD için .71 ve ölçeğin tamamına ilişkin .88’dir. Ölçeğin iki yarı güvenirlik katsayıları .67 ile .85 arasında değişmektedir. Alt boyutlar arası korelasyon değerleri .51 ile .89 arasında bulunmuştur. ESKÖ ile Çapa Çocuk ve Ergenler için Sosyal Fobi Ölçeği (ÇESFÖ) ($r = .75$) ve Çocuklar İçin Durumluk-Sürekli Kaygı Envanteri- Sürekli Kaygı Formu (ÇDSKE-SK) ($r = .66$) arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişkili bulunmuştur (Aydın ve Tekinsav-Sütçü, 2007).

Bu araştırmada çalışma grubundan alınan puanlara göre tüm testin iç tutarlılığına ilişkin Cronbach alfa katsayısı .87 ve maddelerin toplam test puanları ile korelasyonu .13 ile .61 arasında bulunmuştur. Güvenirlik sonuçlarında yeni bir ölçek geliştirilmesi durumunda kullanılacak ölçme araçları için öngörülen güvenirlik düzeyinin .70 olduğu (Tezbaşaran, 2012), geçerlik ve güvenirliği yapılmış bir ölçek dikkate alınır, Ergenler İçin Sosyal Kaygı Ölçeği alt boyutlarına ilişkin güvenirlik düzeyinin .87 yeterli olduğu söylenebilir. Ölçekten alınan yüksek puanlar sosyal kaygının yüksek olduğuna işaret etmektedir.

Veri Toplama Yöntemi

Araştırma için gerekli izinler ilgili kurumlardan alınmıştır. Araştırmada, uygulamaya başlamadan önce okul yöneticileri ve öğretmenlerle bilgilendirme görüşmeleri yapılarak araştırmanın niteliği

genel olarak açıklanmıştır. Genel Bilgi Formu, Ergenler İçin Sosyal Kaygı Ölçeği (ESKÖ) rehberlik saatlerinde gönüllülük esasına dayalı olarak sınıf ortamında uygulanmıştır. Öğrenciler tarafından ölçeğin doldurulması 20-25 dakika sürmüştür.

Verilerin Analizi

Araştırmada elde edilen verilerin analizinde; ilişkisiz çift faktörlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır. ANOVA sonuçlarının anlamlı çıkması durumunda farkların hangi gruptan kaynaklandığını bulmak için Scheffe çoklu karşılaştırma testi uygulanmıştır. Araştırmada hata payı .05 olarak alınmıştır (Büyüköztürk, 2003).

Bulgular ve Yorum

Farklı türde ortaokula devam eden öğrencilerin sosyal kaygı düzeylerinin cinsiyet ve sınıf düzeyine göre farklılık gösterip göstermediğini ortaya konması amacıyla yapılan bu araştırmada elde edilen bulgular aşağıda sunulmuştur.

Tablo 1.

Farklı Türde Ortaokullara Devam Eden Öğrencilerin Cinsiyetlerine Göre Ergenler İçin Sosyal Kaygı Ölçeği 'nin Alt Boyutlarından Aldıkları Puanlara İlişkin Ortalamalar ve Standart Sapmalar

	OKUL TÜRÜ								
	Yatılı Bölge Ortaokulu			Ortaokul			Toplam		
ESKÖ	Kız	Erkek	Toplam	Kız	Erkek	Toplam	Kız	Erkek	Toplam
	N=29	N=40	N=69	N=42	N=47	N=89	N=71	N=87	N=158
ODK	19.00±4.16	19.85±5.86	19.49±5.20	17.83±7.42	15.31±5.49	16.50±6.56	18.30±6.28	17.40±6.07	17.81±6.16
GSKHD	12.93±3.64	13.20±4.33	13.08±4.02	11.73±6.58	9.82±3.95	10.73±5.41	12.22±5.57	11.36±4.41	11.75±4.97
Y-SKHD	20.34±4.77	20.35±4.69	20.34±4.69	19.40±5.07	15.19±4.43	17.17±5.12	19.78±5.22	17.56±5.21	18.56±5.17

Olumsuz Değerlendirilme Korkusu (ODK), Genel Durumlarda Sosyal Kaçınma ve Huzursuzluk Duyuma (GSKHD), Yeni Durumlarda Sosyal Kaçınma ve Huzursuzluk Duyuma (Y-SKHD)

Tablo 1'de farklı tür ortaokullara devam eden öğrencilerin cinsiyetlerine göre ESKÖ alt boyutlarından aldıkları puanlara ilişkin ortalamalar ve standart sapmalar görülmektedir. Yatılı bölge ortaokuluna devam eden kız ve erkek öğrencilerin ergenler için sosyal kaygı ölçeğinin alt boyutlarına ait puanlarının diğer ortaokullarda okuyan öğrencilerin puanlarından daha yüksek olduğu görülmektedir.

Tablo2.

Farklı Türde Ortaokullara Devam Eden Öğrencilerin Cinsiyetlerine Göre Ergenler İçin Sosyal Kaygı Ölçeği 'nin Alt Boyutlarından Aldıkları Puanlara İlişkin Çift Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Sonuçları

Ergenler İçin Sosyal Kaygı Ölçeği	Sd	KO	KT	F	p	Anlamlı fark
<i>Olumsuz Değerlendirilme Korkusu</i>						
Okul türü	1	310.43	310.43	8.72	.004*	1-2
Cinsiyet	1	26.48	26.48	.74	.390	
Okul türü*Cinsiyet	1	108.23	108.23	3.04	.083	
Hata	154	35.56	5477.14			
TOPLAM	158		56094.00			
<i>Genel Durumlarda Sosyal Kaçınma ve Huzursuzluk Duyma</i>						
Okul türü	1	196.95	196.95	8.46	.004*	1-2
Cinsiyet	1	26.49	26.49	1.13	.288	
Okul türü*Cinsiyet	1	44.29	44.29	1.90	.170	
Hata	154	23.75	3584.39			
TOPLAM	158		25705.00			
<i>Yeni Durumlarda Sosyal Kaçınma ve Huzursuzluk Duyma</i>						
Okul türü	1	355.67	355.67	16.02	.000*	1-2
Cinsiyet	1	169.34	169.34	7.62	.006*	1-2
Okul türü*Cinsiyet	1	170.17	170.17	7.66	.006*	1-2
Hata	154	22.20	3419.04			
TOPLAM	158		58649.00			

* p<0,05

Tablo 2’de farklı türde ortaokullara devam eden öğrencilerin cinsiyetlerine göre sosyal kaygılarına ilişkin varyans analizi sonuçları görülmektedir.

Sosyal kaygı puanlarına ilişkin varyans analizi sonucuna göre okul türünün öğrencilerin ergenler için sosyal kaygı ölçeğinin tüm alt boyut puanlarında anlamlı farka neden olduğu (olumsuz

değerlendirilme korkusu [$F(1,154)= 8.72, p<.01$], genel durumlarda sosyal kaçınma ve huzursuzluk duyma [$F(1,154)= 8,46, p<.01$], yeni durumlarda sosyal kaçınma ve huzursuzluk duyma alt boyutunda [$F(1,154)= 16,02, p<.01$]) görülmektedir. Yapılan Scheffe testi sonucunda bu farklılığın olumsuz değerlendirilme korkusu, genel durumlarda sosyal kaçınma ve huzursuzluk duyma,yeni durumlarda sosyal kaçınma ve huzursuzluk duyma alt boyut puan ortalamalarında ailesi yanında ortaokula devam eden öğrenciler lehine anlamlı olduğu belirlenmiştir.

Farklı türde ortaokullara devam eden öğrencilerin cinsiyetlerine göre ergenler için sosyal kaygı ölçeğinin puanlarına ilişkin varyans analizi sonuçları incelendiğinde, öğrencilerin cinsiyetinin yeni durumlarda sosyal kaçınma ve huzursuzluk duyma alt boyutuna ait puanlarda [$F(1,154)= 7,62, p<.01$] anlamlı farklılığa neden olduğu gözlemlenmiştir. Ergenler için sosyal kaygı ölçeğine ait yatılı bölge ortaokulu ve diğer ortaokullara devam eden kız öğrencilerin puan ortalamalarının erkeklerinkinden daha yüksek olduğu görülmektedir. Ayrıca yeni durumlarda sosyal kaçınma ve huzursuzluk duyma alt boyutunda kurum türü ve cinsiyetin ortak etkisinin de anlamlı olduğu saptanmıştır.

Tablo 3.

Farklı Türde Ortaokullara Devam Eden Öğrencilerin Sınıf Düzeylerine Göre Ergenler İçin Sosyal Kaygı Ölçeği 'nin Alt Boyutlarından Aldıkları Puanlara İlişkin Ortalamalar Ve Standart Sapmalar

Ergenler için Sosyal Kaygı Ölçeği					
Okul Türü	Sınıf	N	ODK	GSKHD	Y-SKHD
YATILI BÖLGE ORTAOKULU	5	17	17.58±3.62	12.85±3.62	20.17±5.06
	6	19	19.73±3.84	14.73±3.44	22.26±4.30
	7	19	20.10±6.26	13.31±3.66	19.52±3.64
	8	14	20.64±6.62	11.35±4.95	19.07±5.60
	Toplam	69	19.49±5.20	13.07±4.00	20.34±4.69
ORTAOKUL	5	18	17.83±8.92	12.04±5.65	19.38±6.58
	6	25	16.08±5.49	10.40±3.02	17.32±3.02
	7	26	17.69±5.73	11.15±7.31	11.15±7.31
	8	20	14.30±6.13	8.60±3.89	8.60±3.89
	Toplam	89	16.50±6.56	10.73±5.41	10.73±5.41
TOPLAM	5	35	17.71±6.78	12.27±3.84	12.27±3.84
	6	44	17.65±5.13	12.06±6.09	12.06±6.09
	7	45	18.71±6.01	11.15±7.31	11.15±7.31

8	34	16.91±6.99	9.73±4.50	9.73±4.50
Toplam	158	17.81±6.16	11.75±4.97	11.75±4.97

Olumsuz Değerlendirilme Korkusu (ODK), Genel Durumlarda Sosyal Kaçınma ve Huzursuzluk Duyuma (GSKHD), Yeni Durumlarda Sosyal Kaçınma ve Huzursuzluk Duyuma (Y-SKHD).

Tablo 3’de, Ergenler için Sosyal Kaygı Ölçeği ’nin tüm alt boyutlarında ve toplam sosyal kaygı puanında yatılı bölge ortaokuluna devam eden 5,6,7 ve 8.sınıfa devam öğrencilerin sosyal kaygı puan ortalamalarının diğer grubun puan ortalamalarından daha yüksek olduğu ve sınıf düzeyi arttıkça kaygı puanlarının arttığı görülmektedir.

Tablo 4.

Farklı Türde Ortaokullara Devam Eden Öğrencilerin Sınıf Düzeyine Göre Ergenler İçin Sosyal Kaygı Ölçeği ’nin Alt Boyutlarından Aldıkları Puanlara İlişkin Çift Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Sonuçları

Ergenler İçin Sosyal Kaygı Ölçeği	Sd	KO	KT	F	p	Anlamlı fark
<i>Olumsuz Değerlendirilme Korkusu</i>						
Okul türü	1	352.89	352.89	9.85	.002*	1-2
Sınıf düzeyi	3	15.85	47.55	.44	.723	
Okul türü*Sınıf düzeyi	3	64.17	192.53	1.79	.151	
Hata	150	35.80	5370.88			
TOPLAM	158		56094.00			
<i>Genel Durumlarda Sosyal Kaçınma ve Huzursuzluk Duyuma</i>						
Okul türü	1	178.94	178.94	7.95	.005*	1-2
Sınıf düzeyi	3	55.05	165.16	2.44	.066	
Okul türü* Sınıf düzeyi	3	39.92	119.78	1.77	.155	
Hata	150	22.50	3376.01			
TOPLAM	158		25705.00			
<i>Yeni Durumlarda Sosyal Kaçınma ve Huzursuzluk Duyuma</i>						
Okul türü	1	352.41	352.41	15.04	.000*	1-2
Sınıf düzeyi	3	63.92	191.76	2.72	.046*	1-4,2-4

Okul türü*Sınıf düzeyi	3	33.55	100.66	1.43	.236
Hata	150	23.43	3514.45		
TOPLAM	158		58649.00		

* p<0,05

Tablo 4’de farklı türde ortaokullara devam eden öğrencilerin sınıf düzeylerine göre sosyal kaygılarına ilişkin varyans analizi sonuçları görülmektedir.

Sosyal kaygı puanlarına ilişkin varyans analizi sonucuna göre; okul türünün öğrencilerin sosyal kaygı ölçeğinin tüm alt boyut puanlarında anlamlı farka neden olduğu (olumsuz değerlendirilme korkusu [F(3,150)= 9.85, p<.01], genel durumlarda sosyal kaçınma ve huzursuzluk duyma [F(3,150)= 7,95, p<.01], yeni durumlarda sosyal kaçınma ve huzursuzluk duyma alt boyutunda [F(3,150)= 15,04, p<.01]) görülmektedir. Yapılan Scheffe testi sonucunda bu farklılığın olumsuz değerlendirilme korkusu, genel durumlarda sosyal kaçınma ve huzursuzluk duyma,yeni durumlarda sosyal kaçınma ve huzursuzluk duyma alt boyut puan ortalamalarında yatılı bölge ortaokuluna devam eden öğrenciler aleyhine anlamlı ve yüksek olduğu belirlenmiştir.

Öğrencilerin sosyal kaygıları üzerinde devam edilen sınıf düzeyinin sadece yeni durumlarda sosyal kaçınma ve huzursuzluk duyma alt boyutuna ait puanlarda [F(3,150)= 2,72, p<.05] anlamlı farka neden olduğu görülmektedir. Yapılan Scheffe testi sonucunda bu farklılığın diğer ortaokullara devam eden 8.sınıf öğrenciler lehine olduğu ve sınıf düzeyi arttıkça sosyal kaygı puan ortalamalarının azaldığı belirlenmiştir. Ayrıca yeni durumlarda sosyal kaçınma ve huzursuzluk duyma alt boyutunda kurum türü ve sınıf düzeyinin ortak etkisinin de anlamlı olduğu saptanmıştır.

Tartışma, Sonuç ve Öneriler

Bu araştırmada, farklı türde ortaokula devam eden öğrencilerin sosyal kaygı düzeylerinin cinsiyet ve sınıf düzeyine göre farklılık gösterip göstermediğini ortaya konması amaçlanmıştır.

Araştırma sonucunda okul türünün sosyal kaygı puanları arasında anlamlı farklılığa neden olduğu, farklılığın ailesi yanında ortaokula devam eden öğrenciler lehine olduğu belirlenmiştir. Yatılı bölge ortaokuluna devam eden öğrencilerin, ailelerinden uzak olmaları, aileleri ile geçirdikleri yeterince zamanları olmaması, ailenin sevgi, ilgi ve desteğinden uzak olmaları, yaşadıkları sorunları kendileri çözmeye çalışması, ailelerinden yeterince destek alamamaları, okulda da bekledikleri ilgi ve desteği görememeleri gibi nedenlerle ailesi yanında ortaokula devam eden öğrencilere göre daha çok sosyal kaygı yaşayabilmektedirler (Özyürek ve Demiray, 2011).

Aile ortamı çocuğun davranışlarının şekillendiği, fiziksel ve duygusal ihtiyaçlarının giderildiği, özellikle sevgi ve güven duygusunun hissedildiği önemli bir sosyal kurumdur. Fakat çeşitli yaşam koşulları çocuğun aile ortamından uzaklaşmasına neden olabilmektedir. Aile ortamından yoksun olan çocuk kendini yalnız, unutulmuş, güvensiz şanssız ve engellenmiş hissedebilir. Yatılı bölge ortaokullarına okumak için gelen çocukların büyük bir kısmı ekonomik yetersizlikler, ulaşım olanaklarının yetersiz olması, buldukları yerde okul olmaması ya da öğretmen olmaması gibi nedenlerden dolayı ailelerinden uzakta eğitimlerini sürdürmektedirler. Küçük yaşlarda aile ortamından uzaklaşan çocuklar ev ortamına benzemeyen fiziksel koşullar altında hareket etmek zorunda kalabilmektedirler (Köksal Akyol ve Salı, 2013).Yeni bir öğretim düzeyine geçen ve ergenlik dönemini yaşayan bu öğrenciler, yılın belli bir bölümünü ailelerinden uzakta geçirdikleri için gereksinim duydukları aile desteğinden mahrum kalmaktadırlar. Gerek aileden uzak kalmak, gerekse ekonomik yetersizlikler ergenin yaşamında karşılaştığı streslerle başa çıkabilmesini zorlaştırır. Ergen kendini arkadaşları arasında rahat hissetmeyebilir, toplumdan kaçabilir, içinde bulunduğu durumu başarısızlığının nedeni olarak görebilir, anti-sosyal bir kişilik geliştirebilir. Uygun bir ev ve sıcak bir aile ortamından yoksun olmak güvensizlik duygusu oluşturabilir. Ergenin ailesinden ayrı kaldığı sürenin uzunluğu, aile ortamına duyulan özlemle birlikte sosyal kaygı düzeyini artırabilir (Özyürek ve Demiray, 2011). Schaverien (2011), kendisi de bir yatılı okul deneyimine sahip olarak ortaya koyduğu çalışmasında, erken yaşlarda yatılı eğitim-öğretim deneyiminin bireye gelecek yıllarda psikolojik olarak olumsuz yansıdığı belirlemiştir.

Araştırmada yatılı bölge ortaokuluna devam eden kız ve erkek öğrencilerin sosyal kaygı ölçeğinin alt boyutlarına ait puanlarının diğer ortaokullarda okuyan öğrencilerin puanlarından daha yüksek olduğu görülmektedir. Ancak analiz sonucunda cinsiyetin sadece yeni durumlarda sosyal kaçınma ve huzursuzluk duyma alt boyutuna ait puanlarda anlamlı farklılığa neden olduğu gözlemlenmiştir. Ergenler için sosyal kaygı ölçeğine ait yatılı bölge ortaokulu ve diğer ortaokullara devam eden kız öğrencilerin puan ortalamalarının erkekler öğrencilerin puanlarından daha yüksek olduğu görülmektedir. Ayrıca yeni durumlarda sosyal kaçınma ve huzursuzluk duyma alt boyutunda kurum türü ve cinsiyetin ortak etkisinin de anlamlı olduğu saptanmıştır.

Sosyal kaygı konusunda yapılan bazı çalışmalarda cinsiyetler arasında bir farklılaşma olmadığı vurgulanırken, kimi çalışmalarda ise kızların anlamlı şekilde daha yüksek sosyal kaygı yaşadıkları belirtilmektedir (Beidel ve ark 1999,Compton, Nelson veMarch2000, Demir 1997, Essau, Conradt ve Petermann1999). Aydın ve Tekinsav-Sütçü (2007) araştırmalarında Olumsuz Değerlendirilme Korkusu alt ölçeğinde kızların, Genel Sosyal Durumlarda Korku ve Huzursuzluk Duyma alt ölçeğinde ise erkeklerin anlamlı şekilde daha yüksek puanlar aldığını ancak cinsiyetin ergenler için

sosyal kaygı ölçeği'nden alınan puanlarda anlamlı bir farklılık yaratmadığını belirlemişlerdir. Kız ergenlerin erkeklere göre, kendilerini daha fazla baskı altında hissettikleri, kaygı ve korkularını dışa vuramadıkları ve kendilerini eleştirmeye eğilimli oldukları; buna karşın erkek ergenlerin, daha sosyal ve rahat oldukları söylenebilir (Bozkurt, 2004). Sosyal kaygının oluşmasında anne-baba tutumlarının da önemli olduğu ve özellikle kız ergenler üzerinde otoriter ve koruyucu anne-baba tutumlarının sosyal kaygının oluşmasında önemli bir faktör olduğu düşünülebilir (Erkan, 2002).

Araştırma sonucunda Ergenler İçin Sosyal Kaygı Ölçeği 'nin tüm alt boyutlarında ve toplam sosyal kaygı puanında yatılı bölge ortaokullarının 5,6,7 ve 8.sınıfına devam eden öğrencilerin sosyal kaygı puan ortalamalarının diğer grubun puan ortalamalarından daha yüksek olduğu görülmektedir. Öğrencilerin sosyal kaygıları üzerinde devam edilen sınıf düzeyinin sadece yeni durumlarda sosyal kaçınma ve huzursuzluk duyma alt boyutuna ait puanlarda anlamlı farka neden olduğu görülmektedir. Ailesi yanında ortaokullara devam eden 8.sınıf öğrencilerinde sınıf düzeyi arttıkça sosyal kaygı puan ortalamalarının azaldığı belirlenmiştir. Benzer şekilde Özyürek ve Demiray (2011) çalışmalarında 9-12. sınıfa devam eden öğrencilerin yaşı arttıkça sürekli kaygı puanlarında bir azalma olduğunu saptamışlardır.

Ergenlik döneminde yaşanan hızlı değişimler kaygıya neden olur ve giderek yoğunluk kazanır. Ergenin kişilik arama çabası, bu dönemde karşılaştığı kaygı oluşturuca değişimler ve etkileşimler, onun yaşamını olumsuz etkileyebilir (Özyürek ve Demiray, 2011). Kaygı gibi kişilerin yaşamını olumsuz etkileyecek duygularla baş edilmesinin öğrenilmesi stresle baş etmede ve önemli koruyucu faktörler geliştirmede etkili olabilir (Hampel, Meier ve Kummel 2008). Özellikle ailesi yanında ortaokullara devam eden sekinci sınıf öğrencilerinin sosyal kaygı puanlarının düşmesi onların kaygı veren durumlarla baş edebildiklerini düşündürmektedir.

Ailelerinden ayrı kalan öğrencilerde, farklı olumsuz sonuçlara neden olabilecek sosyal kaygı durumunun azaltılması için çeşitli çalışmalar yapılabilir. Bu öneriler şöyle sıralanabilir;

Aileden uzakta yatılı bölge ortaokullarında okuyan çocukların ailelerini daha çok görebilecekleri düzenlemelerin yapılmasının aileler ile çocukları bir araya getirecek ortamların hazırlanmasının hem çocuklar hem de aileleri açısından olumlu olacağı düşünülmektedir. Yatılı bölge ortaokullarında çocukların daha çok birlikte olabilecekleri, sorumlulukları paylaşacakları ortamların olmasının da arkadaşlık ilişkilerini geliştirebileceğine inanılmaktadır. Bu nedenle yatılı bölge ortaokullarında çocukların serbest zamanlarını birlikte geçirebilecekleri etkinliklerin planlanması, kendilerini ifade edebilmeleri, sorumluluk alabilmeleri açısından önemlidir. Öğrencilerin duygularını ifade edecekleri etkinliklere yönlendirmek, okul çalışanları olarak duyguların ifade

edilmesinde olumlu model olmak etkili olabilir (Erkan, 2002). Yatılı bölge ortaokullarında çalışan personelin, ergenlerin gelişimsel özellikleri hakkında yeterli bilgiye sahip olmaları önemlidir. Yetişkinlerin davranışları ve öğrencilere olumlu yaklaşımları karşılıklı güven duygusunun gelişmesinde etkili olacaktır.

Bu araştırmadan elde edilen bulguların yorumlanmasında araştırmanın sınırlılıkları da göz önünde bulundurulduğunda sonuçların genellenmesi konusunda dikkatli olunmalıdır. Araştırmanın sınırlılıklarından biri çalışma grubunun sadece Kırıkkale ilindeki ortaokul öğrencileri ile yapılmış olmasıdır. Daha büyük bir örneklem üzerinde benzer araştırmalar planlanabilir. Bu araştırmada bir diğer sınırlılık veriler sadece ergenlerin bildirimine dayalı olarak elde edilmiştir. Gelecek çalışmalarda öğretmen ve ebeveyn gibi farklı kaynaklardan veriler toplanabilir. Araştırmanın çalışma grubu kentsel kesimden ve devlet okulundan toplanmıştır, kırsal kesimden ve özel okuldan da veriler toplanıp bulguları karşılaştırılabilir.

Kaynakça

- Altınsay, M. (2008). *Yatılı ilköğretim bölge okullarındaki, yatılı ve gündüzlü öğrencilerin kişisel bakımlara ilişkin uygulamaları*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Ay, D. (2004). *Yatılı ilköğretim bölge okulları ile normal ilköğretim okulları ikinci kademe öğrencilerinin saldırganlık düzeyleri açısından karşılaştırılması*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzurum.
- Aydın, A. ve Tekinsav-Sütçü, S. (2007). Ergenler için sosyal kaygı ölçeğinin (ESKÖ) geçerlik ve güvenilirliğinin incelenmesi. *Çocuk ve Gençlik Ruh Sağlığı Dergisi*, 14(2), 79-89.
- Bal, P.N. ve Öner, M. (2014). Sosyal kaygı ile başa çıkma psiko-eğitim programının ortaokul öğrencileri üzerindeki etkisi. *Eğitim Bilimleri Araştırmaları Dergisi*, 4(1): 335-348.
- Baltacı, Ö. (2010). *Üniversite öğrencilerinin sosyal kaygı, sosyal destek ve problem çözme yaklaşımları arasındaki ilişkinin incelenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Selçuk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Beidel, DC., Turner, SM., Morris, TL. (1999). Psychopathology of childhood socialphobia. *J Am Acad Child Adolesc Psychiatry* 38:643-650
- Bekar, G. (2006). *Yatılı ve gündüzlü ilköğretim okulunda öğrenim gören kız adölesanların antropometrik ölçümleri, beslenme durumları, beslenme alışkanlıkları ve diyet örüntülerinin tespiti*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Bozkurt, N. (2004). Bir grup üniversite öğrencisinin depresyon ve kaygı düzeyleri ile çeşitli değişkenler arasındaki ilişkiler. *Eğitim ve Bilim*, 29(133), 52-59.
- Büyüköztürk, Ş. (2003). *Veri analizi el kitabı. (2.bs.)*. Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Ceylan, H. (2011). *Üniversite öğrencilerinin sosyal kaygı düzeylerinin yordanması*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Ege Üniversitesi, İzmir.

- Compton, S. N., Nelson, A H.& March, JS. (2000). Social phobia and separation anxiety symptoms in community and clinical samples of children and adolescents. *Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry*,39:1040-1046.
- Çetintürk, H. (2001). *Yatılı ilköğretim bölge okulu II. Kademe öğrencileriyle normal ilköğretim okulu II. Kademe öğrencilerinin depresyon ve umutsuzluk düzeyleri açısından karşılaştırılması*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Atatürk Üniversitesi, Erzurum.
- Dalbudak Pekdemir, Z. ve Köksal Akyol, A. (2011). Farklı türdeki ilköğretim okullarına devam eden beşinci sınıf öğrencilerinin çoklu zekâ alanlarının incelenmesi. *Kuramsal Eğitim Bilim Dergisi*, 4(1), 154-16.
- Demir, T. (1997). *Çocuk ve ergenlerde sosyal fobi: Epidemiyolojik bir çalışma*. Yayınlanmamış tıpta uzmanlık tezi, İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi Çocuk Psikiyatrisi Ana Bilim Dalı.
- Erkan, Z. (2002). Sosyal kaygı düzeyi yüksek ve düşük ergenlerin ana baba tutumlarına ilişkin nitel bir çalışma. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 10(10),120-133.
- Essau, C.A.,Conrad, J.&Petermann, F. (1999). Frequency and comorbidity of social phobia and social fears in adolescents. *Behaviour Research and Therapy*37:831-843.
- Ferrah, N. (2014). *Ortaokul öğrencileri ile yatılı bölge ortaokul öğrencilerinin öznel iyi oluş ve temel psikolojik ihtiyaçlar düzeyinin karşılaştırması*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Gaziosmanpaşa Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Tokat.
- Gençtan, E. (1993). *Psikodinamik psikiyatri ve normal dışı davranışlar*. 9.Basım, İstanbul: Remzi Kitabevi.
- Güven, M. (1996). *Yatılı ilköğretim bölge okulunda ve ailesinin yanında okuyan öğrencilerin benlik kavramı düzeyleri*. Yayınlanmamış doktora lisans tezi. Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Halıcı, P. (2005). *Yatılı ilköğretim bölge okullarına devam eden ve ailesiyle birlikte yaşayan 12-14 yaş grubu çocukların saldırganlık eğilimleri ile benlik kavramlarının incelenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Hampel, P.,Meier, M. &Kummel, U. (2008). School-based stress management training for adolescents: longitudinal results from an experimental study. *Journal of Youth and Adolescence*, 37 (8): 1009-1024.
- Kahraman, H. (2009). *Yatılı ilköğretim bölge okulu (YİBO) ve normal okullara devam eden ergenlerde mizah duygusu ile benlik algısı arasındaki ilişkinin incelenmesi*. Yüksek lisans tezi. Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Köksal Akyol, A.& Salı, G. (2013). Yatılı ve gündüzlü okuyan çocukların benlik kavramlarının ve sosyal destek algılarının incelenmesi. *Kastamonu Eğitim Dergisi*.21(4);1377-1398.
- La Greca, A.M., Dandes, S.K., Wick, P., Shaw, K. & Stone, W.(1988).Development of the Social Anxiety Scale for Children: Reliability and concurrent validity. *Journal Clinical Child Psychology*; 17:84-91.
- La Greca L.J, Lopez, N. (1998). Social anxiety among adolescents: Linkages with peer relations and friend-ships. *Journal Abnormal Child Psychology*;26:83-94.
- Özcan,F.(2009).*Yatılı ve gündüzlü ilköğretim 2. kademe öğrencilerinin beslenme alışkanlıkları ve besin tercihlerinin saptanması*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.

- Özyürek, A.,& Demiray, K. (2010). Yurtta ve ailesi yanında kalan ortaöğretim öğrencilerinin kaygı düzeylerinin karşılaştırılması. *Doğuş Üniversitesi Dergisi*, 11(2), 247-256.
- Schaverien, J. (2011). Boarding school syndrome: broken attachments a hidden trauma. *British Journal of Psychotherapy*, 27(2): 138-155.
- Şimşek, D. (2010). *Yatılı ilköğretim bölge okulu ve ailesi yanında kalan ilköğretim sekizinci sınıf öğrencilerinin akran ilişkileri, sosyal destek algıları ve yaşam doyumlarının incelenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adana.
- Takako, S. (1994). *Familial and developmental antecedents of social anxiety*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Temple Üniversitesi.
- Tezbaşaran, A.A.(2012). *Likert Tipi Ölçek Hazırlama Kılavuzu*. Üçüncü Sürüm, E-Kitap, Mersin Üniversitesi, ISBN: 975-9756-08-5.
- Udum,C. (2012).*Normal ilköğretim okulu ve yatılı ilköğretim bölge okullarının SBS puanına göre matematik başarı düzeylerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Fırat Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Elazığ.

Extended Abstract

Introduction

Social anxiety is a fear of social situations and interactions. In detail, it is a disorder characterized by a fear of humiliation and a feeling of intense anxiety of being scrutinized and judged by others in social situations that require performance. An individual, who constantly judges him/herself negatively and focuses to avoid social settings and situations fearing that he/she would make a mistake any moment and that others would take notice, in truth -lives an extra-societal life within society. This can lead to a destructive impact on especially school-age children and adolescents. Academic failure, decreased academic performance, weakening of social relationships, professional difficulties, economic dependence and a tendency for various psychological disorders are among the possible consequences of social anxiety. Children and adolescents are more vulnerable and impressionable, and the seeds of performance anxiety and fear of failure are sown in childhood and adolescence, with the sense of perfectionism imposed by the adults. As a characteristic of this period, adolescents enter an egocentric frame of mind believing that others constantly scrutinize them, that their failings will be exposed and that they will be disgraced and ostracized if they make a mistake, and therefore shy away particularly from environments and relationships that demand social performance and begin to withdraw with feelings of shame.

A review of literature yielded very few studies on boarding students attending a regional boarding secondary school and day students who stay with their families. Çetintürk (2001) and Ferrah (2014) investigated the subjective well-being of students, Bekar (2006) and Özcan(2009) researched

dietary habits, Altınsoy (2008) examined self-care practices, Ay(2004) and Halıcı (2005) investigated aggression, Udum (2012) studied academic achievement, Şimşek (2010) examined peer relationships, Kahraman (2009) researched sense of self, Dalbudak Pekdemir and Köksal Akyol (2011) investigated multiple domains of intelligence, Köksal Akyol and Salı (2013) studied self-concept and perception of social support, and Özyürek and Demiray (2011) investigated the level of anxiety. The researchers did not encounter any studies on social anxiety among boarding and day students. Boarding students attend classes during the day and stay at school dormitories at night. They see their parents much less frequently and spend more time with their friends than day students. This raises the possibility of a difference in social anxiety between boarding students and day students. Therefore, this study aimed to evaluate the level of social anxiety among boarding students attending a regional boarding secondary school and day students who stay with their families, and to investigate whether there was a difference in the level of social anxiety by gender and grade.

Methods

Research Model. This descriptive survey study was aimed at determining whether there was a difference in social anxiety with respect to gender and grade among students who attended a regional boarding secondary school in Kırıkkale and secondary schools located in Kırıkkale city center.

Study Group. The study was conducted with the participation of 158 students (71 female, 87 male) who attended the fifth, sixth, seventh and eighth grades of a regional boarding secondary school in Kırıkkale and secondary schools located in Kırıkkale city center, affiliated to the Ministry of National Education, and who agreed to participate in the study voluntarily.

Data Collection Instruments. In the study, the Demographical Information Form and the "The Social Anxiety Scale for Adolescents" were employed as data collection instruments.

Demographic information form. This form was developed by the researchers and used in determining the demographic characteristics of the students participating in the study.

Social anxiety scale for adolescents (SAS-A). The scale initially developed by LaGreca, Dandes and Wick (1988) to assess social anxiety in children was later adapted to adolescents by LaGreca and Lopez (1998) (as cited in Aydın and Tekinsav-Sütçü, 2007). As in the children's form, SAS-A comprises 22 items, 4 of which are unrelated. The scale has a three-factor structure: Fear of Negative Evaluation (FNE), General Social Avoidance and Distress (SAD-G) and Social Avoidance and Distress in New Situations (SAD-N). The Turkish adaptation study was conducted by Aydın

and Tekinsav-Sütçü (2007) with 1242 students (643 female, 599 male) aged 12-15. The Turkish version also has a three-factor structure like the original scale. The Cronbach's Alpha internal consistency coefficients for FNE, SAD-G and SAD-N were computed as .83, .68 and .71, respectively, while that of the overall scale was .88. The split-half reliability coefficients varied between .67 and .85. The coefficients for the correlation between the subscales were between .51 and .89. SAS-A was found to be statistically correlated with the Çapa Social Phobia Scale for Children and Adolescents (ÇESFÖ) ($r=.75$) and the State-Trait Anxiety Inventory for Children (STAI-C) ($r=.66$). According to the study group scores, the Cronbach's Alpha internal consistency coefficient for the overall scale was .87 while the correlation between the scale items and the overall test scores varied between .13 and .61.

Data Collection Method. The necessary permits were acquired from the relevant institutions for the study. Prior to administration, the school administrators and the teachers were informed and the character of the study was explained in general. The Demographic Information Form and the Social Anxiety Scale for Adolescents were completed by the students. The completion of the scale took approximately 20-25 minutes.

Data Analysis. In data analysis, initially an unrelated two-factor analysis of variance (ANOVA) was conducted. In the case the ANOVA results were significant, a Scheffe multiple comparison test was performed to identify which group the differences resulted from. The level of significance was set at $p<0.05$ for all results.

Results

The variance analysis results for social anxiety scores revealed a significant difference in all SAS-A subscale scores with respect to school type. The Scheffe test results showed that both the female and male boarding students scored significantly higher in the Fear of Negative Evaluation, General Social Avoidance and Distress and Social Avoidance and Distress in New Situations subscales than the day students.

The overall mean score of the female students was higher than that of the male students for both boarding and day schools. There was a significant difference in the Social Avoidance and Distress in New Situations subscale with respect to gender. The study results also revealed that the joint effect of school type and gender was significant for the Social Avoidance and Distress in New Situations subscale.

The mean social anxiety scores of the students who attended the fifth, sixth, seventh and eighth grades of the regional boarding secondary school were higher than that of the other group. There

was a significant difference with respect to grade only in the Social Avoidance and Distress in New Situations subscale. Scheffe test results indicated that this difference was in favor of the eighth-grade day students and that social anxiety mean score was inversely correlated with grade. In addition, the joint effect of school type and grade was significant for the Social Avoidance and Distress in New Situations subscale.

Discussion, Conclusion & Recommendations

According to the study results, the boarding students scored higher than the day students in all subscales of the Social Anxiety Scale for Adolescents. Boarding students can experience greater anxiety in comparison to day students due to various reasons such as being away from their families, the limited amount of time they spend with their families, being away from the affection, attention and support of their families, having to solve their problems on their own, lack of support from their families and not receiving the attention and support they expected at school. Being deprived of a proper home and a warm family environment can lead to a feeling of insecurity. The length of the time an adolescent is separated from his/her family, together with a longing for a home environment, can increase social anxiety.

The study results showed that the female and male boarding students scored higher than the day students and that the mean scores of the female students were higher than the male students, in both the regional boarding secondary school and other secondary schools. Compared to male adolescents, female adolescents feel to be under greater pressure, cannot express their anxiety and fears, and are more prone to self-criticism whereas male adolescents are more social and relaxed. Parental attitudes play an important part in the development of social anxiety. Authoritarian and protective parental attitudes are a significant factor in the development of social anxiety, especially in female adolescents.

The mean scores of the fifth, sixth, seventh and eighth grade boarding students were higher than those of the other groups. However, social anxiety mean score was inversely correlated with grade in day students. The rapid changes occurring in adolescence generate a feeling of anxiety that intensifies over time. The search for an identity, and changes and interactions that generate anxiety in adolescence can negatively impact the life of an adolescent. Perceiving negative emotions and learning how to cope with emotions that negatively impact an individual's life, such as anxiety, can be effective in coping with stress and developing important psycho-social protective factors. The lower social anxiety scores in the eighth-grade day students might indicate their ability to better cope with anxiety-generating situations.

Various solutions can be developed to mitigate social anxiety that can result in various negative outcomes in students separated from their families. The researchers would like to make the following recommendations:

Implementing adjustments to allow boarding students to see their families more often and the provision of settings where children can meet with their parents would benefit both the children and their parents. Environments where boarding students could spend more time together and share responsibilities would improve friendship. Therefore, planning activities where boarding students can congregate and spend time together would contribute to self-expression and responsibility-taking. School staff should guide students to activities in which they can express their emotions and should act as positive role models to promote student self-expression. Staff employed at regional boarding secondary schools should be adequately knowledgeable about the developmental characteristics of adolescents. Positive attitudes and behaviors of adults toward students will be effective in the development of a reciprocal sense of trust. This study was conducted at a regional boarding secondary school. Similar studies could be planned with a greater sample size.